

Henrik Tord. Laboon. {moken: *ung*. vågen som äter människor}.

Ordfront förlag

Det är uppenbart att författarna nu sneglar allt mer på våra nationella trauman och katastrofer. Det senaste året har mordet på Olof Palme och förlisningen av Estonia lockat till romaner. Henrik Tord, författare till rosade thrillerromanerna "Kum" och "Lasaros tårar" låter nu Tsunamin bli bakgrunden till en berättelse om sorg och den hänsynslösa viljan att till varje pris överleva. När vågen sveper in över Khao Lak förlorar Sandra och Matti sin efterlängtnade son och därmed också förtroendet för varandra. Samtidigt föds en idé hos dykinstruktören Marko hur han ska överleva det dödshot som följt honom från Stockholm. Frågan är bara vilken roll hans son ska spela som är där för att umgås med sin frånvarande pappa några veckor. Katastrofen ger och katastrofen tar. Vem är dess förlorare och vinnare? Henrik Tord presenterar en väldesignad berättelse som utforskar den inre världen hos alla huvudpersoner efter välkända mönster. Kanske lite för perfekt och mekanisk. Mer smak av konstruktion än av liv. Och hur det nu än är. Att göra bruk av Tsunamin som kuliss för en thriller fungerar inte. I varje fall om den görs så här. Det finns fortfarande för mycket smärta och sorg från den verkliga händelsen och det är uppenbart att Henrik Tord inte hanterat det. "Kum" och "Lasaros tårar" kunde få en bättre uppföljare än denna spekulativa bok.

Jakob Carlander